

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

P8_TA(2016)0064

Rozpoczęcie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie otwarcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią (2015/2932(RSP))

(2018/C 035/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. zatytułowany „Handel dla wszystkich – Ku bardziej odpowiedzialnej polityce handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Komisji Jeana-Claude’a Junckera, przewodniczącego Rady Europejskiej Donalda Tuska i premiera Nowej Zelandii Johna Keya z dnia 29 października 2015 r. oraz premiera Australii Malcolma Turnbulla z dnia 15 listopada 2015 r.,
- uwzględniając ramy partnerstwa UE–Australia z dnia 29 października 2008 r. oraz wspólną deklarację UE i Nowej Zelandii w sprawie stosunków i współpracy z dnia 21 września 2007 r.,
- uwzględniając inne umowy dwustronne między UE a Australią, w szczególności porozumienie w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, certyfikatów i oznakowania oraz umowę w sprawie handlu winem,
- uwzględniając inne umowy dwustronne między UE a Nową Zelandią, w szczególności porozumienie w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego oraz umowę w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje, a w szczególności swoje stanowiska z dnia 12 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Australią zmieniającej umowę w sprawie wzajemnego uznawania ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 12 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią zmieniającej umowę w sprawie wzajemnego uznawania ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat grupy G-20 wydany po spotkaniu szefów państw i rządów zebranych w Brisbane w dniach 15–16 listopada 2014 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wydane w dniu 22 kwietnia 2015 r. przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i ministra spraw zagranicznych Australii pt. „W kierunku bliższego partnerstwa między Unią Europejską i Australią” oraz wspólne oświadczenie z dnia 25 marca 2014 r. wydane przez przewodniczącego Hermana Van Rompuy, przewodniczącego José Manuela Barroso i premiera Johna Keya dotyczące pogłębienia współpracy między Nową Zelandią a Unią Europejską,
- uwzględniając delikatny charakter niektórych sektorów rolnych w tych negocjacjach,
- uwzględniając już istniejącą znaczną liczbę umów w toku negocjacji pomiędzy UE a jej głównymi partnerami handlowymi,
- uwzględniając art. 207 ust. 3 i art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając pytanie do Komisji dotyczące otwarcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią (O-000154/2015 – B8-0101/2016),
- uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 210.

⁽²⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 210.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- A. mając na uwadze, że Australia i Nowa Zelandia są jednymi z najstarszych i najbliższych partnerów UE, dzielą z UE wspólne wartości są zaangażowane w upowszechnianie dobrobytu i bezpieczeństwa na świecie w ramach systemu opartego na określonych zasadach;
- B. mając na uwadze, że UE, Australia i Nowa Zelandia współpracują ze sobą w celu sprostania wspólnym wyzwaniom charakteryzującym szerokie spektrum zagadnień, a także współpracują na wielu forach międzynarodowych;
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska i Nowa Zelandia są stronami porozumienia w sprawie zamówień publicznych, a Australia jest w trakcie procesu przystępowania do tego porozumienia;
- D. mając na uwadze, że UE, Australia i Nowa Zelandia prowadzą negocjacje wielostronne w celu dalszej liberalizacji handlu produktami ekologicznymi (umowy o towarach środowiskowych) oraz handlu usługami (TiSA);
- E. mając na uwadze, że zarówno Australia, jak i Nowa Zelandia są stronami niedawno zakończonych negocjacji w sprawie partnerstwa transpacyficznego (TPP) oraz trwających negocjacji nad kompleksowym regionalnym partnerstwem gospodarczym (RCEP) we Wschodniej Azji, jednoczącym najważniejszych partnerów handlowych Australii i Nowej Zelandii;
- F. mając na uwadze, że Australia i Nowa Zelandia są dwoma z zaledwie sześciu członków WTO niedysponującymi żadnym preferencyjnym dostępem do rynku UE ani nieprowadzącymi w tym celu negocjacji;
- G. mając na uwadze, że Australia i Nowa Zelandia są dwoma państwami w pełni charakteryzującymi się praworządnością i zapewniającymi w chwili obecnej zdecydowaną ochronę środowiska, jak również praw człowieka, praw społecznych i pracowniczych;
- H. mając na uwadze, że zawarcie umów o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią wzmocni stosunki handlowe i inwestycyjne oraz że zawarcie umów o wolnym handlu z tymi krajami nie może nastąpić, jeżeli negatywnie wpłynie to na zdolność stron do wprowadzania, utrzymania lub wzmocnienia ich norm socjalnych, środowiskowych lub dotyczących pracy;
- I. mając na uwadze, że UE zakończyła negocjacje w sprawie umowy o partnerstwie w stosunkach i współpracy (PARC) między UE a Nową Zelandią w dniu 30 lipca 2014 r., a negocjacje w sprawie umowy ramowej między UE a Australią w dniu 22 kwietnia 2015 r.;
- J. mając na uwadze, że UE jest trzecim najważniejszym partnerem handlowym Australii i Nowej Zelandii, a dla UE państwa te plasują się odpowiednio na dwudziestym pierwszym i pięćdziesiątym pierwszym miejscu wśród największych partnerów handlowych (dane z 2014 r.);
- K. mając na uwadze, że Nowa Zelandia jest jednym z niewielu krajów, które zdaniem Komisji Europejskiej mają odpowiedni poziom ochrony danych osobowych;
- L. mając na uwadze, że zawarcie nowoczesnych, ambitnych, zrównoważonych i wszechstronnych umów zapewniłoby wejście na wyższy poziom stosunków gospodarczych;
- M. mając na uwadze, że Parlament będzie musiał podjąć decyzję, czy wydać zgodę na ewentualne umowy o wolnym handlu między UE a Australią oraz między UE a Nową Zelandią;
1. podkreśla znaczenie pogłębienia stosunków między UE a regionem Azji i Pacyfiku dla wzrostu gospodarczego w Europie oraz zaznacza, że ma to odzwierciedlenie w polityce handlowej UE; uznaje, że Australia i Nowa Zelandia to kluczowy element tej strategii, a pogłębianie i zacieśnianie stosunków handlowych z tymi partnerami może przyczynić się do realizacji tego celu;
  2. wyraża uznanie dla Australii i Nowej Zelandii za zdecydowane i spójne zaangażowanie się w system handlu wielostronnego;
  3. jest zdania, że pełny potencjał unijnych strategii współpracy dwustronnej i regionalnej może zostać zrealizowany wyłącznie dzięki zawarciu wysokiej jakości umów o wolnym handlu zarówno z Australią, jak i z Nową Zelandią, w duchu wzajemności i obopólnych korzyści, jednocześnie w żadnym wypadku nie podważając ani nie przekierowując środków i ambicji dążenia do osiągnięcia postępów na płaszczyźnie wielostronnej lub też realizacji zawartych wcześniej umów wielostronnych i dwustronnych;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

4. jest zdania, że negocjacje dotyczące dwóch odrębnych, nowoczesnych, ambitnych, zrównoważonych i wszechstronnych umów o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią zgodnie ze specyfiką tych gospodarek są pragmatycznym sposobem zacieśnienia partnerskich stosunków dwustronnych oraz dalszego wzmocnienia już istniejących, dojrzałych dwustronnych stosunków w dziedzinie handlu i inwestycji, i przyczyniłyby się do złagodzenia potencjalnych problematycznych skutków niedawno zawartego partnerstwa transpacyficznego (TPP); przewiduje, że wynik negocjacji może posłużyć jako wzór dla przyszłych umów o wolnym handlu;
5. wzywa Komisję do dogłębnego zbadania, podczas analizy zakresu, wszystkich dodatkowych możliwości dostępu do rynku dla europejskich podmiotów gospodarczych, przede wszystkim MŚP, oferowanych w ramach ewentualnych umów o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią oraz do rozważenia ich z perspektywy wszelkich ewentualnych interesów defensywnych, biorąc również pod uwagę fakt, że zarówno Australia, jak i Nowa Zelandia już mają stosunkowo otwarte rynki i bardzo niskie cła w porównaniu z innymi państwami;
6. podkreśla, że ambitne umowy między trzema rozwiniętymi gospodarkami muszą uwzględniać – w stopniu kompleksowym – inwestycje, handel towarami i usługami (w oparciu o niedawne zalecenia Parlamentu Europejskiego dotyczące zastrzeżeń w zakresie polityki kosmicznej i sektorów wrażliwych), handel elektroniczny, zamówienia publiczne, energię, zamówienia publiczne, konkurencję, walkę z korupcją, kwestie regulacyjne (takie jak bariery sanitarne i fitosanitarne), badania technologiczne oraz, przede wszystkim, potrzeby MŚP, a także mogą pomóc w zarządzaniu gospodarką światową poprzez wzmożoną konwergencję i współpracę w zakresie norm międzynarodowych, bez obniżania w jakikolwiek sposób poziomu ochrony konsumentów (np. bezpieczeństwo żywności), środowiska (np. zdrowie i dobrostan zwierząt, zdrowie roślin), ochrony socjalnej czy ochrony zatrudnienia;
7. podkreśla, że ewentualne umowy powinny w pełni uwzględniać – w oddzielnym rozdziale – potrzeby i interesy MŚP związane z kwestiami ułatwiania dostępu do rynku, tak by stworzyć konkretne możliwości biznesowe;
8. uważa, że szczegółowy i ambitny rozdział dotyczący trwałego rozwoju, obejmujący m.in. podstawowe standardy pracy, cztery priorytetowe konwencje MOP o zarządzaniu i wielostronne umowy środowiskowe, to niezbędny element każdej ewentualnej umowy o wolnym handlu; uważa, że umowa taka powinna obejmować również ustanowienie wspólnego forum społeczeństwa obywatelskiego, odpowiedzialnego za monitorowanie umowy i zgłaszanie uwag dotyczących jej wdrażania oraz tego, jak strony przestrzegają swoich zobowiązań w zakresie praw człowieka, standardów pracy i ochrony środowiska;
9. zauważa, że rolnictwo jest sektorem bardzo wrażliwym i że ostateczny, wyważony kształt rozdziałów dotyczących rolnictwa i rybołówstwa musi należycie uwzględniać interesy wszystkich europejskich producentów, np. mięsa, przetworów mlecznych, cukru, zbóż, tekstyliów oraz producentów w regionach najbardziej oddalonych, na przykład poprzez wprowadzenie okresów przejściowych lub odpowiednich kwot lub niepodejmowanie żadnych zobowiązań w najbardziej wrażliwych sektorach; uważa, że tylko w ten sposób można pobudzić konkurencyjność i przynieść korzyści zarówno konsumentom, jak i producentom; wzywa do ujęcia w umowie dwustronnych środków ochronnych, aby zapobiec gwałtownemu wzrostowi importu, który spowodowałby lub mógłby spowodować poważne szkody dla producentów europejskich w sektorach wrażliwych, oraz do wprowadzenia specjalnych środków ochrony wobec produktów wrażliwych z regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności wykluczenia cukrów specjalnych;
10. podkreśla, że wynikiem negocjacji muszą być surowe i możliwe do wyegzekwowania przepisy dotyczące ochrony praw własności intelektualnej, wraz z oznaczeniami geograficznymi (OG);
11. zwraca się do Komisji o jak najszybsze przeprowadzenie kompleksowej oceny wpływu ewentualnych umów na zrównoważony rozwój, tak aby móc szczegółowo ocenić potencjalne zyski i straty wynikające ze wzmacniania stosunków handlowych i inwestycyjnych między UE a Australią oraz Nową Zelandią, z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw po obu stronach, z uwzględnieniem regionów najbardziej oddalonych oraz krajów i terytoriów zamorskich;
12. wzywa Komisję do uzależnienia rozpoczęcia negocjacji z Australią i Nową Zelandią od zobowiązania się wszystkich stron na wstępie do prowadzenia negocjacji w jak najbardziej przejrzysty sposób, z pełnym poszanowaniem najlepszych praktyk określonych w innych negocjacjach oraz poprzez stały dialog z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim, a także do zawarcia spodziewanego poziomu ambicji w tym zakresie w analizie zakresu;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządów i parlamentom Australii i Nowej Zelandii.